

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1112/20-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te sudske savjetnice Ive Lujak, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice protiv rješenja tuženika Hrvatske regularne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-08/19-01/567, urbroj: 376-05-2-19-4 od 8. srpnja 2019., uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1129/19-10 od 25. studenoga 2019., na sjednici vijeća održanoj 11. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužiteljice i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1129/19-10 od 25. studenoga 2019.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice za poništavanje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/19-01/567, urbroj: 376-05-2-19-4 od 8. srpnja 2019.. Naprijed navedenim rješenjem tuženika usvojen je zahtjev tužiteljice za rješavanje spora s operatorom javnih komunikacijskih usluga u cijelosti (točka I. izreke). Točkom II. izreke osporenog rješenja naloženo je da u roku od 15 dana od primitka te odluke tužiteljici omogući prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora bez naplate naknade, za mobilne pretplatničke brojeve te fiksni priključak broj te prijenos broja u mrežu drugog operatora, uz obvezu korisnice da podmiri sva dospjela potraživanja – iznose računa razmjerno stvarnim danima korištenja za navedene brojeve te izvrši povrat terminalne opreme u vlasništvu

Tužiteljica u žalbi navodi da prvostupanjski sud iz dokumentacije nije mogao utvrditi da je tužiteljica u svom zahtjevu upućenom 10. svibnja 2019. tražila od tuženika da naloži operatoru raskid pretplatničkog ugovora. Notorna je činjenica da je istek ugovorne obveze nastupio dva mjeseca prije podnošenja tog zahtjeva. Smatra da je dispozitiv odluke nejasan te da tuženik nikad nije odlučio o meritumu zahtjeva i smatra da ni tuženik sam ne zna o čemu je odlučivao. Ističe da je dostavila sudu zahtjeve u kojima poziva operatora na dostavu detaljne specifikacije koji su uslijedili nakon odluke tuženika te pismenu korespondenciju iz koje je razvidno kako operator odbija udovoljiti istom. Ističe da su joj takvim postupkom operatora nastale štetne posljedice zbog neistinitih i krajnje malicioznih

izjava zastupnika tuženika o tome da je zainteresirana stranka u postupku dostavila točne i specificirane račune. Navodi da se sutkinja tijekom rasprave držala pasivno te omogućila zastupnici tuženika da sama diktira zapisnik te da je službena osoba tuženika na raspravi vrijeđala i omalovažavala kćerku, opunomoćenicu tužiteljice, pri čemu sud to u zapisniku nije konstatirao. Predlaže da se žalba uvaži te poništi presuda i riješi ova upravna stvar.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je u upravnom postupku utvrđeno da je tužiteljica osporavala iznose računa za mjesec srpanj, kolovoz, rujan, studeni i prosinac 2018., uz osporavanje kakvoće usluge za navedene mjesece. Također, tražila je raskid ugovora bez plaćanja naknade i to za brojeve priključka broj tijekom razdoblja od srpnja do prosinca 2018., te naplatu nerazmjerno danima dostupnosti i korištenju usluga. Pri tome je pod Ad1 obrazložila svoj zahtjev za raskidom ugovora bez penala te detaljno pod Ad2, Ad3, Ad4 obrazložila svoj zahtjev. Tuženik je usvojio zahtjev tužiteljice kao osnovan uz obvezu tužiteljice da podmiri sva dospjela potraživanja – iznose računa, razmjerno stvarnim danima korištenja za navedene brojeve i to za cijelo razdoblje trajanja ugovorne obveze unutar koje tužiteljica stvarno iste i koristila, odnosno razmjerno danima korištenja. Postupak prisilne naplate već je pokrenuo operator i tuženik na to ne može utjecati obzirom da je to predmet ovršnog postupka te je u tom smislu to rečeno na glavnoj raspravi. Tužiteljica je u svom zahtjevu upućenom tuženiku tražila raskid ugovora bez naplate naknade, a što proizlazi iz podataka spisa predmeta. Detaljno razmotrivši zahtjev tužiteljice tuženik je zaključio da doista kakvoća usluge nije bila onakva kakvu je tužiteljica ugovorila s te je usvojio zahtjev i odobrio prijevremeni raskid ugovora bez naplate naknade za isto odnosno zbog neadekvatnog pružanja ugovorene usluge. S druge strane obvezao je tužiteljicu da podmiri sva dospjela potraživanja odnosno iznose računa razmjerno stvarnim danima korištenja za predmetne brojeve jer je nesporno da je tužiteljici u određenom vremenskom periodu ipak bila dostupna ugovorena usluga. Tuženik ovdje nije suprotstavljena strana tužiteljici jer pred sudom zastupa nju kao korisnicu u tom smislu zbog čega je i usvojio njezin zahtjev za rješavanje spora, ali to ne znači da će tuženik poduzimati radnje na štetu operatora na način da će zanemariti dugovanje i to isključivo koje je nastalo kao posljedica razmjerno stvarnim danima korištenja usluge. Osporava da bi zastupnica tuženika omalovažavala kćerku tužiteljice, njenu opunomoćenicu, jer da je to bilo tako to bi sigurno ušlo u zapisnik.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu : nije dostavio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Sud nalazi da se osporena presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može ocijeniti nezakonitom ni po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS). To iz razloga jer je prema podacima sveza spisa, postupak prije donošenja osporene odluke proveden sukladno odredbama ZUS-a, a prvostupanjski upravni sud je istu temeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja pojedinačne odluke nakon čega je osnovano zaključio da nema mjesta usvajanju tužbenog zahtjeva tužiteljice budući je odluka tuženika donesena sukladno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK).

Naime, odredbom članka 41. stavka 6. ZEK-a propisano je da u slučaju kada operator javnih komunikacijskih usluga nije u mogućnosti ispuniti ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja, pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora bez

podmirivanja ugovornih obveza iz stavka 5. tog članka, osim dospjelog dugovanja za pružene usluge.

Prema odredbi članka 51. stavka 1. ZEK-a, u slučaju spora između krajnjeg korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu usluge, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. tog Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenih Sudu proizlazi, suprotno tvrdnji tužiteljice, da je tužiteljica podnijela zahtjev za rješavanje spora tuženiku te detaljno obrazložila razloge iz kojih traži raskid ugovora bez penala. Tuženik je zahtjev tužiteljice usvojio te naložio zainteresiranoj osobi da tužiteljici omogući prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora i to bez naplate naknade budući je u postupku utvrđeno da kakvoća pružene usluge tužiteljici nije bila odgovarajuća odnosno nije bila onakva kakvu je tužiteljica ugovorila s . a što je sve detaljno obrazložio tuženik u osporenom rješenju zbog čega se u konačnici tužiteljica i obratila tuženiku za rješavanje njenog spora i operatora javnih komunikacijskih usluga.

Stoga, s obzirom na utvrđeno stanje stvari i po ocjeni Suda osporenim rješenjem tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužiteljice budući je zahtjevu udovoljeno te omogućen raskid ugovora bez naplate naknade time da je tužiteljica obvezna podmiriti sva dospjela potraživanja odnosno iznose računa razmjerno stvarnim danima korištenja za navedene pretplatničke brojeve, a što je u skladu s naprijed citiranom odredbom članka 41. stavka 6. ZEK-a.

Prigovori tužiteljice koji se u suštini odnose na izvršenje naprijed navedene odluke tuženika od strane zainteresirane osobe nisu predmet ovog upravnog spora.

Nadalje, iz zapisnika s ročišta održanog 18. studenog 2019., ne proizlazi osnovanim navod tužiteljice o nedoličnom ponašanju službene osobe tuženika jer iz tog zapisnika proizlazi da je punomoćnica tužiteljice isti uredno potpisala bez primjedbi.

Slijedom navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 74. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 11. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
mr.sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

